

Ketabton.com

خرقه شریفه

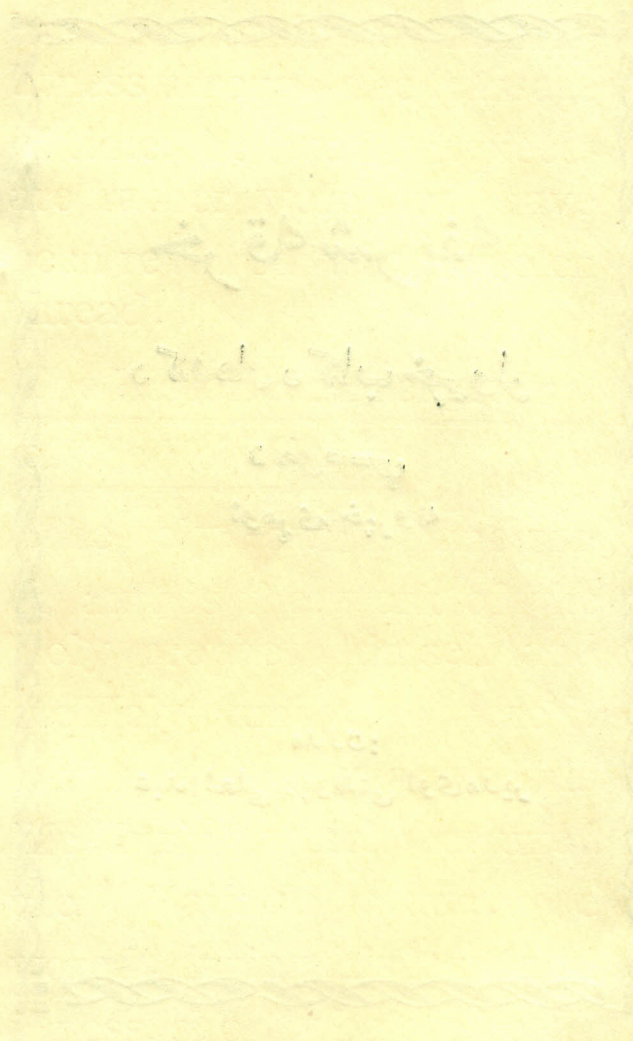
د کندهار د کتاب خپرولو

د میو سوسی

لومړۍ خپرونه

مدون:

عبدالعلی د پوهنی لوی مدیر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الحمد لله رب العالمین

والصلاة والسلام

على محمد وآله الطيبين

الطاهرين

السلامة والبرکة والرحمة والفضل

خرقه مبارکه

د خرقی مخرز-جکوالی :

د حضرت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم
مبارکه خرقه او قاقمه د وړیو یوه پنبه
کامه ده چی په اصطلاح کی خلک هغه
وړینه قاقمه بولی .

دوه لستونې ئی د قاقمی تر اوږدوالی
لڼی دی .

خرقه مبارکه د اوبس د نازکو او خالصو
وړیو مخه جوړه شوې او آسمانی رنگ
لری . علاوه پر هغه یو ډول مخصوص بریښ
او تجلی هم لری .

خرقه مبارکه د انسان د جکوالی په
تناسب لڼیو بڼه کاری . استر او فر او پز
نه لری ؛ د مخ دوه پېشوزه ئی نسبتاً زاړه
او په یو وړین تار روغ شوی دی .

د خرقې مبارکې سوابق

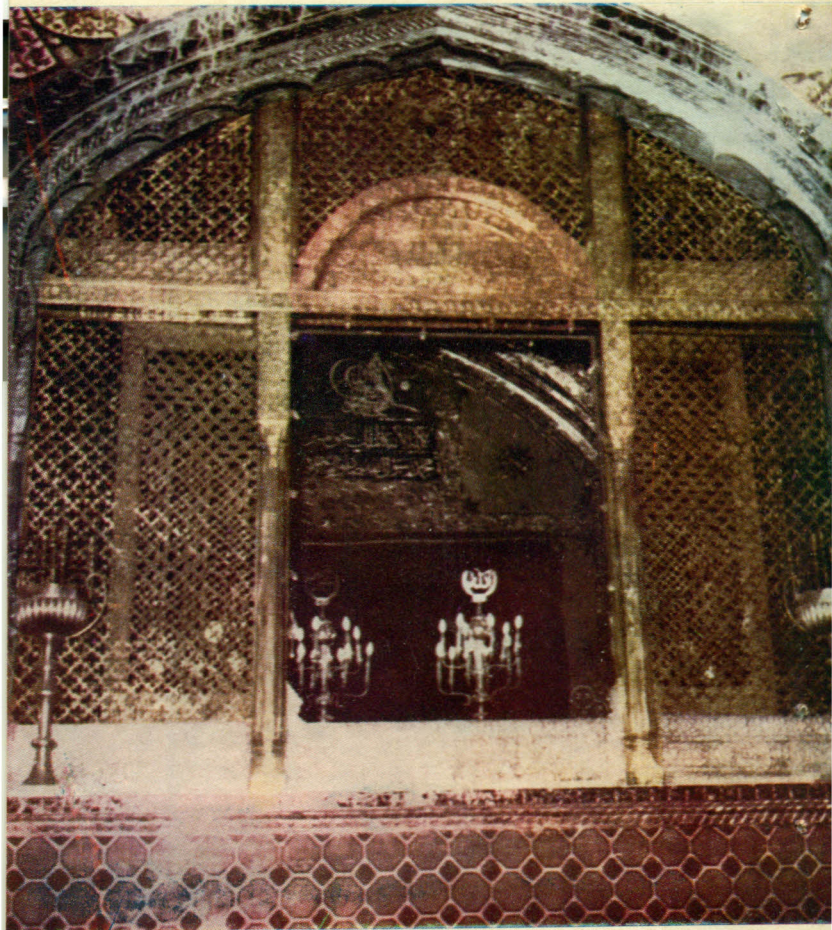
د اهدغه خرقه مبارکه ده چې حضرت رسول اکرم [ص] اود هغه پاکی کورنۍ په خپلو مبارکو و لاسو کښلې ده ، او حضرت پیغمبر [ص] به د هره په اواخر و کی اغوستل . په حجت الوداع اود ناروغۍ په ورځو او هم د وفات کیدو په وخت کې ئې اغوستي .

حضرت محمد [ص] د ژوند په وروستیو کورنیو کې حضرت عمر [رض] او حضرت علمی [رض] ته نصیت وکی چې دغه جامه دی (په یمن کې) ابی عمر او یس بن العامر - القرني ته وسپاری .

د حضرت رسول اکرم [ص] تر وفات وروسته د دوی د مبارک امه سره سم حضرت عمر [رض] او حضرت علمی [رض] مبارکه خرقه ویس بن العامر القرني ته وسپارل .

تر هغه وخت پوری چې حضرت ویس قرني ژواندی و ، خرقه مبارکه ئې پر خپل سر باندي ساتل .

د حضرت ویس قرني تر وفات وروسته

۱۵۵- خرقه مبارک حضرت زین العابدین (ع) و وفات و زیارت و احوال آن حضرت

۱۵۶- خرقه مبارک حضرت زین العابدین (ع) و وفات و زیارت و احوال آن حضرت

۱۵۷- خرقه مبارک حضرت زین العابدین (ع) و وفات و زیارت و احوال آن حضرت

۱۵۸- خرقه مبارک حضرت زین العابدین (ع) و وفات و زیارت و احوال آن حضرت

۱۵۹- خرقه مبارک حضرت زین العابدین (ع) و وفات و زیارت و احوال آن حضرت

۱۶۰- خرقه مبارک حضرت زین العابدین (ع) و وفات و زیارت و احوال آن حضرت

سوانح خرقه مبارک

بنام خداوند متعال
 این کتاب در سال ۱۳۰۱ هجری قمری
 در شهر تبریز در روز پنجشنبه
 در ماه ذی القعدة در روز بیست و نهم
 در ساعت چهار و بیست و پنج دقیقه
 در روز بیست و نهم ماه ذی القعدة
 در سال ۱۳۰۱ هجری قمری
 در شهر تبریز در روز پنجشنبه
 در ماه ذی القعدة در روز بیست و نهم
 در ساعت چهار و بیست و پنج دقیقه
 در روز بیست و نهم ماه ذی القعدة
 در سال ۱۳۰۱ هجری قمری

در شهر تبریز در روز پنجشنبه
 در ماه ذی القعدة در روز بیست و نهم
 در ساعت چهار و بیست و پنج دقیقه
 در روز بیست و نهم ماه ذی القعدة
 در سال ۱۳۰۱ هجری قمری
 در شهر تبریز در روز پنجشنبه
 در ماه ذی القعدة در روز بیست و نهم
 در ساعت چهار و بیست و پنج دقیقه
 در روز بیست و نهم ماه ذی القعدة
 در سال ۱۳۰۱ هجری قمری
 در شهر تبریز در روز پنجشنبه
 در ماه ذی القعدة در روز بیست و نهم
 در ساعت چهار و بیست و پنج دقیقه
 در روز بیست و نهم ماه ذی القعدة
 در سال ۱۳۰۱ هجری قمری

د اولادې څخه شمېرل کېدی، وغوښتل چې
دمحمد حبیب او شیخ محمد نیاز په واسطه
مبارکه خرقه د سمرقند څخه چینې
ترکستان ته یوسی .

په دې وخت کې دوو تنو متولیانو شیخ
اقامحمد او شیخ نظر محمد موقع غنیمت
و بلل او خرقه مبارکه ئې بلخ ته راوړل
ترڅو چې د چینې ترکستان د حکمران
ابوسعید اوغلان د تصرف څخه خوندي
پاتې شی .

خرقه مبارکه تر ۱۱۰۹ هجری کال پوری
چې د سبحان قلی خان د حکومت دوره وه
۳۵ کاله په بلخ کې پاتې سوه؛ په همدې کال
دوو تنو متولیانو شیخ محمد ضیاء او
شیخ محمد نیاز وغوښتل چې خرقه مبارکه
د بدخشان او چترال څخه تېره کړی او هند
ته ئې یوسی .

د بدخشان والی امیر یار بیګ د دیني
مفادو په غرض اجازه ورته کړه چې خرقه
مبارکه د بدخشان د خاوری څخه وایستل
سی ، او د جوزګون په ښار کې ئې مناسب
عای ورته وټاکي او هلته ئې کښېښودل چې
په همدې مناسبت ئې د جوزګون د ښار نوم

په فیض آباد (د اوسنی بدخشان مرکز)
تبدیل کړ .

تر ۱۱۸۱ هجری کال پوری (۷۴) کاله خرقه
شریفه په فیض آباد کی پاته سول ، او په
همدې سنه کی اعلیٰ حضرت احمد شاه بابا
خرقه مبارکه په وېر عزت او اکرام سره د
فیض آباد څخه د پروان ، کابل ، میدان ،
غزنی ، مقر ، قلات او شهر صفا د لیاری
کندهار ته راوړل .

د کابل په ښار کی دخلکو د زیارت کوولو
دپاره خرقه مبارکه د علی آباد په لمنه
کی تقریباً ۸ میاشتی کنښنودل شول ، او
داغای تر هغه وروسته د (سخی) په زیارت
مسمی شو .

کله چی خرقه مبارکه د فیض آباد څخه
راوړل کېده پر لیاری پخوانی متولیانو
د هغه دواړه لستونې پرې کړه او بخارا
ته ولاړل .

د ۱۱۸۴ هجری کال د لومړی خور پر نهمه
خرقه مبارکه کندهار ته راوړسېدل ، او په
زړه جامع کی کنښنودل شول .
زړه جامع په هغه وخت کی د کندهار
لومړی نوی مسجد ؤ ، چی په ۱۱۷۲ هجری

احمدشاه بابا خرقة مبارک را از فیض آباد
به اعزاز و اکرام زیاد جانب کندھار
حرکت داد، و از طریق ولایت پروان، کابل
میدان، غزنی، مقرر، قلات و شهر صفا آنرا
به کندھار انتقال دادند .

در شهر کابل در حصه دامنہ علمی آباد در
محلّی که بعد از آن زیارت و امروز به
زیارت سخنی مسمی گردیده، تقریباً مدت
هشت ماه جهت زیارت کردن اهالی آن ولا
گذاشته شد، در وقت انتقال از فیض آباد
متولیان خرقة مبارک که در عرض راه موضع
بین الکتفین را قطع نمودند و بطرف بخارا
رفتند .

خرقة مبارک بتاریخ نهم ربیع الاول سال
۱۱۸۴ به کندھار موصلت کرد و در اولین
مسجد جدید تعمیر آن وقت که در سال
۱۱۷۳ به امر اعلیحضرت احمدشاه بابا به
سمت جنوب گذر بردرانی ناحیه چهار شهر
کندھار آباد گردیده بود، و امروز بنام
زہہ جامع موجود است، گذاشته شد .

خرقة مبارک که تا سال ۱۱۹۸ در همین زہہ
جامع باقی ماند .
تعمیر موجوده آن که به امر اعلیحضرت

کال کی د اعلیٰ حضرت احمد شاہ بابا پہ امر
د بردرانی پہ جنوبی برخہ کی ودان
شوی وو . دا زہہ جامع تر اوسہ پوری د
کنڈھاردنبار پہ خلورمہ ناحیہ کی ستہ .

خرقہ مبارکہ تر ۱۱۹۶ھ جری کال پوری
پہ ہغہ جامع کی پرتہ وہ . د خرقی مبارکی
اوستی ودانی چی د اعلیٰ حضرت احمد شاہ
بابا پہ امر شروع شو پوہ ؛ د تیمور شاہ پہ
عصر کی پای تہ ورسپدہ او خرقہ مبارکہ
ور تہ را وپل شوہ .

د اعلیٰ حضرت احمد شاہ بابا تر زمانی
دمخہ خو واجہ کازو او متولیانو عادت
در لود چی پہ جمعہ ، اختر و اود مصائبو
پہ وخت کی بہئی د خرقی شریفی خوزہ
خلاصول ؛ کلمہ بہئی صندوق ہم پرانستی
او حتی بعضی وختوزہ بہئی د مخصوص
صندوق شخہ را ایستل او عند الاقتضا بہئی
دیو بنار شخہ و بل بنار تہ وپل .

اعلیٰ حضرت احمد شاہ بابا دا کار منعہ
کر ، او امرئی وکی چی پہلہ د (شاہ) د حکم
شخہ دی د صندوق سر نہ خالصیری ؛ پہ
ہمدی مناسبت ئی یو کال پہ خپلہ د صندوق
کیلی د عمان سردو ساتل .

احمدشاه بابا تحت تعمیر گرفته شده بود
در عصر تیمورشاه به پایه تکمیل رسید
و خرقة مبارکه در آن گذاشته شد .

قبل از زمان احمدشاه بابا خواجگان و
متولیان قدیم خرقة مبارک، عادت داشتند
که روزهای جمعه و اعیاد و در مواقع
مصائب بجهت زیارت کردن مسلمانان در
حجره رامی کشودند، و گاهی سر صندوق
را باز میکردند، و حتی بعضاً از صندوق
مخمس -وص بیرون می آوردند و به
عند الاقتضاء از شهر به شهر منتقل
میساختند .

اعلیحضرت احمدشاه بابا این کار را
منع فرمود و امر نمود تا بدون حکم (شاه)
سر صندوق را نکشایند، و بهمین مناسبت
کلید صندوق را در طول یکسال شخصاً
در دست اختیار خویش گرفت .

لدې کبله چې د خرقې مبارکې پخوانی تعمير
د ترميم وړ و نو زموږ د ديانت پالونکي
ټول-واک اعليحضرت الميرزا محمد علي الله په
امر او هدايت په ۱۳۴۳ش کال کې د کندهار
د والي بناغلي محمد صديق په پاملر نه اود
کندهار د بناروال محمد افضل (شیردل)
په سرپرستي دهغه ترميم او تزئين شروع شو
درخامدې بېرې کارول، کاشي کاری، مينه
نور کاری، دهيندارو او بنوول، لوی قنديل
اود برېښنا د خراغونو نصبول د بناغلي
نصر الله فني مدير تر کتنې لاندې وشول.
چې په دې ليار کې د کندهار او هم په دې
لار کې د هيواد د هر ټکوټ متدينو خلکو
مالي مرستي کړې او بسپني ورکړې دي.
په ۱۳۴۹ش کال کې کله چې بناغلي
محمد صديق په کندهار کې دوهم ځل
والي شو دهغه په توجه دغه تعمير د ترميم
پاته کار هم سرته ورسېدی.

پورتني تاريخي معلومات د کندهار د خرقې
شريفې تاريخ چې د بناغلي عزيز الدين
خان وکيلي تاليف دي اود اعليحضرت
احمد شاه بابا د لښکر کشي د کتاب څخه
چې د محمد انور نير هروي تاليف دي
اخيستل سوي دي.

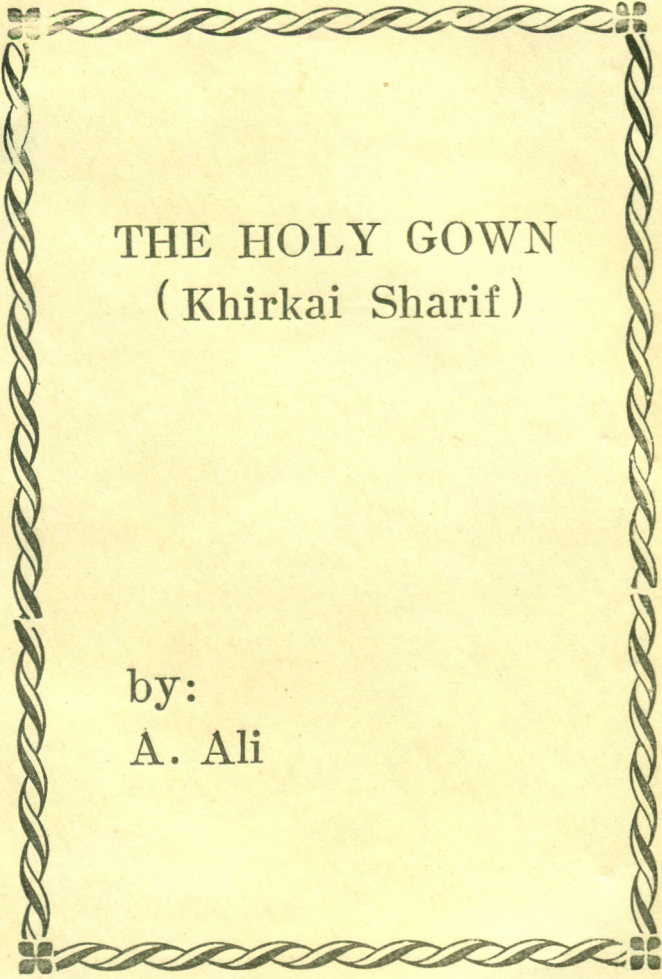
د کندهار د کتاب خپرونو د موسسې
لومړۍ خپرونه

د طبع نېټه: د ۱۳۴۹ کال

د جدی میاشت

د کندهار په دولتي
مطبعه کې چاپ شو

THE HOLY GOWN
(Khirkai Sharif)

by:
A. Ali

THE HOLY GOWN
(Kirkai Shari)

by
A. A. H.

THE HOLY GOWN (Khirkai Sharif)

The Holy prophet's Gown was made from a thick camel wool cloth called kakma. The sleeves are a little shorter than the length of the Gown and it appears to be shorter than the stature of a man of average height. The Gown has no lining or embroidery. The colour of the Gown is sky-blue which

has lost nothing of its brightness through the passage of time. The two front pieces are rather worn and have been repaired with woolen thread.

The Historical Background of the Holy Gown.

The Holy Gown is hand made and is the work of the Holy prophet himself and the Holy Family. He wore it during the last years of his life during which occurred the Hajjatul wada. He wore it during his last fatal illness. shortly before he di-

ed in A. C. 632, the Holy prophet told the second caliph, Omar and the Fourth caliph, Ali that it was his wish that they should take the Gown to Yemén and give it to Wais Karani.

When the Holy prophet died, the two Caliphs carried out his wishes and took the Gown and gave it to Wais Karani, who then carried the Holy Gown on his head for the rest of his life. After the death of Hazrat Wais Karani, the Holy Gown was taken from Yemen and placed in the

Hira cavé in Mecca. Later on, Sheikh Dost Mohammed had it removed from the Hira cave and brought to Baghdad where it was made available to the public. The Holy Gown remained in Baghdad until the time of Yeldrim Bayazid, the last ruler of the Turkish Osmani Dynasty. His reign came to an end with the conquest of Baghdad by Abul Mansoor Amir Timur Koragan, the first Timurid monarch of Afghanistan who, returning from this historic

campaign, brought with him the Holy Gown and its guards to his capital at Samarkand.

In the year 1669, Oghlan, the ruler of Eastern Turkistan and a descendant of Amir Timur, planned to take the Holy Gown from Samarkand to Chinese Turkistan. Fortunately, two of the guards of the Holy Gown, Sheikh Aka Mohammed and Sheikh Nazar Mohammed discovered the plot in time and brought it to Balkh at the first opportunity. Thus the Holy

Gown was saved from Oghlan, the ruler of Chinese Turkistan.

The Holy Gown remained in Balkh for thirty-five years until 1704 when two of its guards, Sheikh Mohmed Zia and Sheikh Mohmed Niâz, planned to take the Holy Gown via Bâdakhshan and Chitral to India. on the way through his province, the Governor of Bada-khshan discovered their intentions. He detained the two guards and refused to allow the Holy Gown to be

taken out of its state. He selected a suitable place for the Holy Gown in Jauz goon City which later became known as Faizabad because of its associations with the Holy Gown. It remained there for the next seventy-five years.

In the year 1778, Ahmad Shah Baba, the Great Emperor of Afghanistan, brought the Holy Gown from Faizabad to Kandahar via parwan Kabul, Maidan, Ghazni, Makor, Kalat and Shari Safa. At Kabul, where the Holy Gown

stayed for about eight months, it was placed on public display at the site of a shrine in Aliabad which is still known in Kabul to this day as Ziarati Sakhi. On the way from Faizabad to Kandahar, some of the guards cut off the sleeves of the Holy Gown and made off with them to Bukhara.

After its arrival in Kandahar, the Holy Gown was placed in the old Mosque (Zara Jama) which still exists in the Fourth ward of the old City. After fourteen years

there, the Holy Gown was moved to its present location in the tomb which was specially built for it by Timur Shah.

Prior to the time of Ahmad Shah Babā, the Holy Gown was open to public view and sometimes taken from one city to another. Ahmad Shāh Bābā stopped all this. He took possession of the keys of the case in which the Holy Gown was kept for one year himself. After that, he issued a strict instruction that the special case for the

Holy Gown could not be opened without his permission. Even to this day, the Holy Gown cannot be taken out of its case and shown to the public without Royal permission.

The present tomb fell into disrepair and needed restoration. In the year 1965, by order of His Majesty, The King, Mr Mohâmmed Sidiq, Governor of Kandahar and Mr. Mohammed Afzal share-dil, Mayor of Kandahar City began the work or restoration. The outer walls have

been repaired and redeco-
rated in marble and cer-
mic tiles with scripts from
the Holy Koran. The interior
of the tomb has also been
restored and redecorated
with glasswork. It is now
illuminated with electricity
and beautiful chandeliers
have been installed.

Mr. Nasrulla was the tec-
hnical supervisor of this
work.

The money was donated
by religious people from all
walks of life.

The work was completed in 1970 when Mr. Mohammed Siddiq was Governor of Kandahar for the second time.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**